

Hornobečvanský ZPRAVODAJ

/ SRPEN 2016 /

/ www.hornibecva.cz/zpravodaj/ /

/ cena: 3,- Kč /

SDH Horní Bečva
slaví 110 let od svého vzniku
1906-2016

Sobota 13. srpna 2016
od 15:00 hodin

HISTORIE 110 LET SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ HORNÍ BEČVA

Naši předkové se rozhodli před lety, že skončí se zmatkem při různých záchranných akcích, a proto zavedli určitý řád a nastolili pravidla, díky nimž se rozhodli pro založení našeho hasičského sboru.

Tento sbor musel projít snad vším – první i druhou světovou válkou, revolucemi, technickými pokroky – a dospěl až do dnešní podoby. Do doby, kdy jsme zařazeni do JPO 2, což značí, že držíme neustále služby a jsme na úrovni profesionálních hasičů.

Dle starých kronik byl sbor dobrovolných hasičů založen **27. září 1906** z rozhodnutí obce. Starosta obce František Kretek, za pomoci řidičů Karla Tomáška, požádali okresního hejtmána Vališe, aby v obci Horní Bečvě byl založen Sbor dobrovolných hasičů. Okresní hejtmán této žádosti vyhověl, do tří měsíců byly vypracované stanovy pro hasičský sbor schváleny C. K. Úřadem v Brně. Ještě o Vánočních svátcích roku 1906 nechává starosta obce bubnem vyhlašovat, že na Horní Bečvě se založí hasičský sbor. Přihlásilo se 27 občanů – bývalých vojáků. Na ustavující valné hromadě byly přečteny a schváleny stanovy. Po přečtení stanov bylo přikročeno k volbě prvního výboru.

Jednou z prvních činností členů SDH bylo, že obešli občany obce se sběracími listinami a prosili o peněžní podporu na zakoupení výstroje a výstroje. Na úvěr bylo zakoupeno 5 ručních stříkaček Berlovek, které byly rozděleny členům do jednotlivých údolí obce.

V roce **1910** byla postavena první hasičská zbrojnice. Stavba byla dřevěná a byla postavena na tehdejší obecní tržovišti vedle mostu u kostela.

Před první světovou válkou vzrostla členská základna na 75 členů. Během první světové války byla činnost sboru velmi omezena.

První mládežnické družstvo, rok 1934

V roce **1924** byly vlivem několika povodní narušeny základy hasičské zbrojnice natolik, že zbrojnici nebylo možno dále využívat.

Ve třicátých letech se hasičská zbrojnice nacházela v budově dnešního obecního úřadu.

Za druhé světové války byla zakázána veškerá činnost, po osvobození se činnosti SDH obnovila v plném rozsahu.

V roce **1954** byl zakoupen nákladní vůz Fordson.

V roce 1960 sbor pořádá soutěž o **Valašský obušek** kde za účasti družstva ze Slovenska, zvítězilo družstvo z Koprivnice. Tato soutěž byla pořádána asi šestkrát.

V roce **1964** byla založena hasičská kronika.

V roce **1966** se začíná stavět **současná hasičská zbrojnice**, která byla v roce **1968 dokončena** a slavnostně předána do užívání.

Soutěž Valašský obušek

Roku **1973** byl zakoupen Gas M464. V tomto roce byla uzavřena **družba s hasiči** ze Starého Města u Uherského Hradiště a Makova, která trvá dodnes.

V roce **1977** byl strojový park posílen o novou autocisternu CAS32 Tatra 148.

V roce **1985** naši hasiči přebírali ve Valašském Meziříčí auto AVIA31.

V roce **1994** byla u nás pořádána nultá soutěž Cyrila a Metoděje, kterou pořádáme dodnes.

V lednu 2004 byla u nás zřízena jednotka POII ze spolupráce s obecním úřadem a integrovaným záchranným systémem. Jednotka má **12 členů**, kteří drží v pravidelných směnách hasičskou hotovost.

Jednotka dle potřeby **zasahuje** při autonehodách, záplavách, čerpání vody, rozvozu vody v období sucha a hlavně při požárech.

Slib zakládajících hasičů z roku 1970

*Přisáhám před Bohem na svou čest, že budu věrně a poctivě plnit úkoly, které jsem na sebe přebíral jako funkcionář nově utvořeného zboru hasičů. Zachovám naše heslo, **BOHU KU CTI, BLIŽNÍMU KU POMOCI, VLASTNÍ K OSLAVĚ.** K tomu mi dopomáhej nejsvětější trojice.*

Soutěž o Putovní pohár Cyrila a Metoděje 2011

110 let - SDH Horní Bečva

1906 - 2016

Sbor dobrovolných hasičů Horní Bečva Vás zve na oslavy 110. výročí svého založení.

Program:

- 11:00 - Mše svatá
- 11:45 - Svěcení sochy sv. Floriána a nové techniky
- 13:00 - Slavnostní schůze (neveřejná)
- 15:00 - Zahájení oslav (požární zásah mladých hasičů, vyprošťování osob, ukázka techniky)

Sobota 13. srpna 2016

To byla krátká historie našeho sboru. Zřejmě si říkáte, co jsme uskutečnili za těch deset let.

Od roku 2006, kdy jsme oslavili 100 let založení sboru, uběhla spousta dní a opravdu jsem se nenudili a nezháleli.

V roce **2007** jsme uskutečnili spoustu výjezdů (požáry, tech. pomoc), ale také jsme připravovali Sraz veteránů v příhraniční oblasti na RS Tesla. **V dalším roce** jsme založili webové stránky, abychom byli občanům blíže. Zde se lidé dovídají o našich výjezdech a kulturních akcích. V tomto roce začíná pomalou rekonstrukce našeho hasičského domu. Na podzim byla vyměněna vrata pro výjezd techniky. V prosinci proběhl prodej ARA 4x4 (Gaz).

V roce **2009** jsem začali schůzovat v zasedací místnosti, kde proběhla malá rekonstrukce. Po uvolnění spodní místnosti se začala budovat šatna pro JPO II. V naší obci proběhly oslavy 350 let založení, kde jsme aktivně pomáhali. Dále pokračovala rekonstrukce a na konci roku nám byla vyměněna okna.

Na jaře **2010** naši obec postihly povodně, při kterých jsme drželi povodňovou bdělost (hlídání toku, ale i čerpání vody, čištění propustků, mostů, kanalizačních vpustí). Na přelomu léta s podzimem pokračovala rekonstrukce. Tentokrát v zateplení a opravě střechy nad vozovým parkem.

V roce **2011** jsme byli požádáni o družbu s DHZ Lietavská Lúčka, kterou jsme přijali. V jednom slunečném říjnovém ránu jsme doprovázeli našeho rodáka P.Vojtěcha Marka Malinu OSB na Primiční mši svatou.

Dalšího významného rodáka jsme připoměli na jaře **2012** a to generála Metoděje Kubáně. Měsíc na to vypukl požár lesa na Starých Hamrech, kde zasahovalo 30 jednotek. V létě proběhly oslavy družby s Lietavskou Lúčkou v jejich vesničce.

Nejvíce jsme očekávali rok **2013**, kdy nás čekaly oslavy výročí 40 let družby se Starým Městem u Uherského Hradiště. Setkání proběhlo v Lešné. A doufáme, že další 40-tka nás ještě čeká.

Požár Libušína 3. 3. 2014

V březnu **2014** se rozezněly nejen u nás, ale i v okolních vesnicích sirény. Bohužel nebyla to zkouška, ale rozsáhlý požár na Pustevnách. Hořela architektonická památka Libušín, kde zasahovalo na 13 jednotek.

V loňském roce jsme začali obměňovat vozový park. Po prodaném ARU byla prodána i Avie a zakoupen Ford 4x4 pro přepravu osob. S přicházejícím podzimem jsme uskutečnili 8. setkání Srazu veteránů v příhraniční oblasti.

Samozřejmě jsme v uplynulých letech pořádali tradiční končinový ples, Cyrilometodějskou soutěž, ale také jsme vyjízďeli nejen ke vzpomínaným výjezdům.

Statistika rok 2006 – červen 2016

- 1) Požáry – 69 zásahů
- 2) Dopravní nehody – 33 zásahů
- 3) Technická pomoc – 63 zásahů

Celkově jsme vyjeli cca 165 krát.

A když jsme u těch čísel.

K 30. 6. 2016 máme 112 členů, z toho 65 mužů, 28 žen, 19 mládeže.

Nakonec bych chtěla poděkovat nejen členům výboru, výjezdové jednotce a ostatním členům sboru za pomoc, práci, podporu, kterou vykonali a vykonávají budou, ale také Obci, občanům, sponzorům. Ať to byli podnikatelé, obecní úřad, lékaři, lékárníci, malí i velcí živnostníci.

Ještě jednou moc děkujeme a budeme se těšit na další společné akce.

za SDH Horní Bečva Miroslava Plánková

Čerpací stanice PHM GOLD – Horní Bečva

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Motto:

*Neodpoutávej se nikdy od svých snů!
Když zmizí, budeš dál existovat, ale přestaneš žít.*

Mark Twain

Blahopřání

V srpnu oslaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Božena Ondruchová
Irena Juříková
Miroslav Prokop
Vlasta Ondruchová
Zdenka Typovská
Milada Bolfová
Jaroslav Stodůlka
Anna Malinová
Růžena Slížková
Vlasta Fárková
Božena Křenková
Marie Kmoščáková

Jiřina Krumpochová
Zdenka Vašková
Josef Barabáš

Všem srpnovým jubilantům přejeme do dalších let hodně lásky, životní pohody a především pevné zdraví.

Vzpomínky

*Kdo Vás znal vzpomene,
kdo Vás měl rád nezapomene*

Dne 17. července 2016 uplynuly dva roky ode dne, kdy nás navždy opustila naše maminka a babička

paní Božena Poláková

Dne 15. července 2016 to bylo třicet let ode dne, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček

pan Ondřej Polách

S láskou vzpomínají děti a vnoučata.

*Odešel jak osud si přál,
však v našich srdcích a vzpomínkách žije dál.*

Dne 8. srpna 2016 vzpomene páté smutné výročí úmrtí

pana Juliuse Solanského

Stále vzpomínají manželka a děti s rodinou.

*Když řekneš tatínek, za život děkuješ. I když Ti zemřel, stále ho miluješ.
Kroky už dozněly, utichl hlas, jen krásné vzpomínky zůstaly v nás.*

Dne 15. srpna 2016 vzpomene 20. výročí, kdy od nás navždy odešel

pan Cyril Závorka

S láskou a úctou stále vzpomínají manželka Anna, synové Břetislav, Zdeněk a Ivan s manželkami, sedm vnoučat a šest pravnoučat.

*Kdo Tě znal, ten vzpomene, kdo Tě měl rád,
nikdy nezapomene.*

Dne 18. srpna 2016 si připomeneme nedožitě sté výročí narození našeho milovaného tatínka

pana Ludvíka Vaníčka

a zároveň 8. února 2016 uplynulo čtyřicet pět let od jeho úmrtí.

Nikdy nezapomeneme

– dcery Květko a Hanka s rodinami a syn Ludvík s rodinou.

*Maminko drahá,
děkujeme Tobě za Tvoji lásku,
Tvoje oběti, bylo Ti blahem odpírat sobě
a všechno dáti z lásky pro děti.*

Dne 20. srpna 2016 s láskou vzpomene sté výročí narození

paní Marie Solanské

S láskou vzpomínají dcery Otilie, Marie a Jiřina s rodinami.

*Nic z toho dobrého a krásného cos učinila
se neztratí, všechno zůstane...*

Dne 28. srpna 2016 si připomeneme první smutné výročí úmrtí naší maminky a babičky

paní Boženy Martinákové

S láskou vzpomínají děti, vnoučata a sourozenci s rodinami.

*Odešel jak osud si přál,
však v našich srdcích a vzpomínkách žije dál.*

Dne 30. srpna 2016 by se dožil životního jubilea – sedmdesáti let

pan Oldřich Kysučan († 2012)

S láskou a úctou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

MŠE SVATÉ VE FARNÍM KOSTELE SV. JANA A PAVLA V HORNÍ BEČVĚ – SRPEN 2016

Motto:

*„Loučení je chvíle, kdy je třeba být hrdinou,
zahlušit bolest a vysmát se snům,
v pláči se usmát a necítit křivdy,
říct nashledanou a vědět, že už nikdy, že už nikdy.“*

Anonym

1.8.	7.30	za zemřelé Rudolfa a Ludmilu Juroškovy a jejich syna Josefa
2.8.	7.30	za požehnaní a pomoc pro novomanžele
3.8.	7.30	na úmysl dárce
4.8.	7.30	za zemřelé rodiče Anežku a Jana Plucnarovy, jejich rodiče a sourozence, dvě snachy a vnučku Evu
5.8.	7.30	za zemřelého Juliuse Solanského, rodiče a sourozence z obou stran, Rudolfa Fárka a duše v očištění
6.8.	7.30	za zemřelé rodiče Marii a Karla Pavlicovy, dceru, zetě a celou zemřelou rodinu
7.8.	10.00	za zemřelé Zdenku a Tomáše Ondruchovy a Štěpánku Klepáčovou
8.8.	7.30	za zemřelou Marii Křištofovou, manžela a celou rodinu
9.8.	7.30	za zemřelé rodiče Jaroslava a Štěpánku, syny Josefa a Jaroslava a prarodiče Vaňkovy a Pavlicovy
10.8.	7.30	za zemřelého Arnošta Vašutu, rodiče Sirotkovy a syna Františka
11.8.	7.30	na úmysl dárce
12.8.	7.30	za zemřelé Anežku a Jindřicha Kantorovy, zetě Bedřicha Chovance a oboje rodiče
13.8.	7.30	za zemřelého Františka Hatlapatku, manželku a celou rodinu
14.8.	10.00	za zemřelé Josefa a Anežku Matušíkovy, rodiče z obou stran, sourozence a celou rodinu
15.8.	7.30	za zemřelé Marii a Michala Kysučanovy, dcery Alžbětu a Anastázii, syna Oldřicha, snachu Františku a tři vnuky
16.8.	7.30	za zemřelého Josefa Bordovského a dvě manželky
17.8.	7.30	na úmysl dárce
18.8.	7.30	za zemřelého Antonína Mikudu, sourozence, rodiče z obou stran, živou a zemřelou rodinu a všechny věrné zemřelé
19.8.	7.30	za zemřelou Františku Bártkovou, manžela, rodiče z obou stran a čtyři vnuky
20.8.	7.30	za zemřelou Ludmilu Poláchovou, manžela, syna a celou zemřelou rodinu
21.8.	10.00	za zemřelou Annu Hoferkovou, manžela Oldřicha, rodiče z obou stran a duše v očištění
22.8.	7.30	za zemřelé rodiče Jana a Annu Janičkovy, zetě Milana a celou rodinu
23.8.	7.30	za zemřelé Josefa Fárka a Jindřicha Janička
24.8.	7.30	za zemřelé Josefa a Annu Křenkovy, čtyři děti, snachu, tři zetě, rodiče z obou stran a duše v očištění
25.8.	7.30	za zemřelou rodinu
26.8.	7.30	za zemřelé rodiče a sourozence
27.8.	7.30	za zemřelého P. Františka Hučína a jeho rodiče
28.8.	10.00	za zemřelého Bohuslava Mazáče a rodiče z obou stran
29.8.	7.30	na úmysl dárce
30.8.	7.30	za duše v očištění

31.8.	7.30	za zemřelé Jana a Josefu Kubáňovy, syny, dcery a rodiče z obou stran
1.9.	7.30	za zemřelou rodinu
2.9.	7.30	za duše v očištění
3.9.	7.30	za zemřelého Ludvíka Vaníčka při příležitosti nedožitých sta let, manželku Františku a zemřelou rodinu
4.9.	10.00	za zemřelého bratra René Vaňka
5.9.	7.30	na úmysl dárce
6.9.	7.30	za zemřelé rodiče
7.9.	7.30	za zemřelé Josefa a Veroniku Juroškovy, syny Josefa, Jana, Michala, dcery Františku, Zdeňku a zetě

INFORMACE OBEČNÍHO ÚŘADU

Naše obec recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevila životnímu prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci 215 televizí, 46 monitorů a 1 717,00 kg drobného elektrického odpadu

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyučování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vyloužilého elektrického odpadu ušetřili ekosystém Země. Vítejte také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vyřazených elektrozařízení.

Z Certifikátu Enviromentálního vyučování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vyřídili 215 televizí, 46 monitorů a 1 717,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 82,17 MWh elektřiny, 3 716,66 litrů ropy, 363,74 m³ vody a 3,34 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 18,56 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 70,85 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vyloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

Svoz tříděného odpadu: 26. 8. 2016

NA SLOVÍČKO

Srpnový rozhovor mi věnoval předseda spolku Ohlá klika, Honza Chovanec. Sešli jsme se na dětském hřišti u Skokana, a tak nám občas do rozhovoru vstoupila některá z přítomných holčiček se slovy: „Co to tu děláte?“ Honza na to pohotově: „Vykecáváme.“

Honza Chovanec je předseda spolku Ohlá klika, již od jeho založení. Bydlí na Horní Bečvě a jak sám říká, je na to patřičně hrdý. Klidně si troufám napsat, že je to hornobečvan každým coulem. A to, že si svou energii a zapálení pro věc nenechává jen pro sebe, se všichni mohou přesvědčit na akcích Ohlé kliky.

Honzo, jak dlouho už Ohlá klika funguje?

No to není tak jednoznačné. Všechno to vlastně začalo před třinácti lety, když jsme pořádali 1. Valašský orieňták na Bečvici, ještě pod hlavičkou jiného sdružení. Teprve potom jsme založili sdružení Ohlá klika. Letošní ročník orieňtáku Ohlé kliky je dvanáctý, takže dá se říct, že třináct let.

Nemůžu se nezeptat na samotný název.

Věřím, že plno čtenářů ví, ale přeje jen pro ty, kteří ještě ne a chtěli by vědět. Jak jste k tomu došli?

Tak my jsme dlouho přemýšleli nad nějakým výstižným názvem, jak se říká, aby to tak trochu zařvalo. Ne, že by nás nic nenapadlo, ale spíš jsme se nemohli shodnout. Až jednou jsme jeli na nějakou vyjíždku na kole a jeden náš kamarád a zároveň člen OK tak šlápl do pedálů, až ohnul převodník. No a převodník už není daleko od kliky, začali jsme si z toho samozřejmě dělat srandičky a název byl na světě.

Kola, turistika, adrenalin, sranda atd. To jsou možná některá hesla, která vás charakterizují. Zkus prosím více představit Kliku.

Přesně to jsme my ☺.
Jsme vlastně volnočasové zájmové sdružení. Zabýváme se především orga-

nizací nejrůznějších akcí ať už pro samotné členy, nebo pro veřejnost. Většinou jde o akce sportovní, ale máme v hledáčku i akce kulturní.

Zastavila bych se u akcí pro veřejnost. Můžeš je prezentovat? A je mezi nimi nějaká tvoje srdcovka?

Jak už tu bylo řečeno, první a asi nejzásadnější akcí je Valašský orieňták. To je zároveň moje srdcovka. Začali jsme jako asi osmnáctiletí ogaři a nevěděli jsme o tom vůbec nic. Nikdy předtím jsme ani na žádném orieňtáku nebyli, natož abychom něco organizovali. Prostě jsme se do toho pustili po hlavě. Příznám se, že já jsem svůj úplně první cizí orieňták běžel v Brně, až když my jsme pořádali asi pátý, nebo šestý ročník.

Potom jsme začali pořádat další akce jako je Triatlon (letos Klikatron), Bečvanské maskování a Noční volejbalový turnaj.

Ještě bych zmínil akci s názvem promítání s klikou oklikou, kdy se prezentují ať už naši členové, nebo kamarádi, kde všude byli, co zažili o dovolených a prázdninách.

Další, taková úklidová akce nese název Bečvanské gruntování. Vznikla tak, že nám nebylo úplně jedno, jak to na Horní Bečvě vypadá, a tak jsme chtěli přiložit sami ruku k dílu, aby to tady bylo alespoň v rámci možností vygruntované.

Pojdme ještě trochu rozpitvat Valašský orieňták, na který se můžeme 20. srpna těšit. To je asi vaše TOP akce že?

Je to tak. Myslím, že to není jen moje srdcovka, ale asi to tak cítí více členů. Zájem veřejnosti a samotných závodníků rok od roku roste a my z toho máme obrovskou radost.

Kolik se teda hlásí závodníků?

Minulý rok bylo asi 230 dospělých a asi 60 dětí.

Když přijedu na orieňták jako závodník (čistě teoreticky) co musím mít?

Musíš mít hlavně kolo ☺.

No a orientační závod je pak hlavně o skloubení orientačního smyslu

a fyzicky. My jsme oproti prvním ročníkům zavedli i kategorie dvojic, které jsou mimochodem dost oblíbené. Ale má to svou výhodu i nevýhodu. Někdy si můžete vzájemně pomoci a někdy se zas pořádně pohádat.

Pak dostaneš do ruky mapu a podle toho kolik je daný ročník kontrol si sama zvolíš, jak pojedeš.

Ideální je pak, když dorazíš do cíle. My ti potom vyčteme čip a zjistíme trasu, mezičasy mezi kontrolami a finální čas.

Ráda bych zmínila i dětský závod.

Jasně. Snažíme se myslet i na nejmenší a nejmladší cyklisty. Do nejmladší kategorie se můžou přihlásit už nejmenší děti, které si zatím tykají s odrážedlem. Je super sledovat výrazy dětí, nebo když se někdo z nich sekne na trase, přiběhnou rodiče, prarodiče, někdy celá rodina a fandí o život a postrkují dítě až do cíle. Pro ty větší je pak připravený trail. Nejstarší kategorie juniorů už dostane mapu do ruky a jedou třeba tři, čtyři kontroly z dospělého závodu. K tomu bych rád řekl, že jsem za to fakt rád, že dostanou mapu a můžou si to vyzkoušet.

Co after party?

To je nedílná součást Valašského orientáku. Každý rok zveme asi pět místních i vzdálenějších kapel. Ohlas máme nejen od návštěvníků, ale i od samotných kapel. Jsou většinou mile překvapeni, že lidi paří na všechny, ne jen na jednu vybranou kapelu, jako tomu je někdy na festivalech.

Na co speciálního bys letos návštěvníky, nebo závodníky nalákal?

Pro letošní závod je připraveno více kontrol, a tak bude daleko více rozhodovat zvolená trasa samotného závodníka.

Na závěr mám takovou osobnější otázku.

Jak nejraději trávíš dovolenou?

Hlavně aktivně. Hory, kolo, turistika, to je to, co mně nabíjí a baví.

[TB]

NA VALAŠSKÝCH KOTÁROCH

Pověsti z Radhoště

Na Radhošti sú obrovské kameně, kterým sa praví stupně. To sú prý zbytky domu, kde býval pústevník. Dodnes tam stojí aji řada ohromných bukú, které prý on sám na tom místě vysázel. Staří lidé si eště ted'ka móžú pamatovat', že tam kdysi stála aji kaplička. A kde sa tam ten pústevník vzal? Tož to bylo tak.

Ve Frenštátě kdysi bydlél chudý, ale pobožný tkadlec. Ten měl dva syny a pro svoju pobožnosť a možná aji proto, že by sa všeci tkalcovským řemeslem neuzívali, slíbil Pánu Bohu, že jedného syna dá na panáčka. Než to ale stihnul splnit, umřel.

Ogarom sa věru nechcélo dat' sa na farářskou cestu. Starší z nich sa proto rychlo oženil a zasedl na tatovo místo ke stavu. Mladšího naverbovali na vojnu.

Od tej doby sa pravilo, že v chalupě straší. Duch otce prý sedával na schodech na hůru a dlúho vzdychál. Ogar na domajšku aji jeho žena z teho byli dost' nešťastní, ale nevěděli, co by sa s tým dalo dělat.

Až jednu sa u nich zastavil starý žebrák. Dali sa spolem do řeči, a když mu mladý tkadlec povykládal, jaké mají trápení, stařeček mu poradil, nech sa najprv ducha zeptá, co žádá.

Když sa duch taty zasej objevil na schodech, mladík sa odvážil a zeptal sa: „Čeho od nás žádáš?“

Duch mu odpověděl: „Nemám věru po smrti pokoje, nebo sem Pánu Bohu jedného syna přislíbil a slib svůj nesplnil!“

Tož už sice věděli, proč tam duch za nimi chodí, ale furt nevěděli co s tým.

Právě v tu dobu sa vrátil domů z vojny mladší syn. Viděl tolik zlého a zažil tolik utrpení, že ho celý svět omrzelo, a když sa eště dozvěděl o bratrově trápení, neváhal ani chvílečku a hnedkaj sa rozhodl. Odešel na Radhošť, tam si postavil malú pustevnu a při ní kapličku, ve kteréj sa modlil za otca.

A skutečně! Po jakejsi době sa už duch nezjevoval.

Ten pústevník sa dožil vysokého věku a až do samej smrti žil na Radhošti. Sbíral všelijaké kořínky, hafery, maliny aji černice a lidé mu tam nosívali jídlo a všelijaké drobné dary, aby sa za ně též pomodlil.

Temu místu sa dodnes praví Pustevny.

[TB]

STAŘÍČEK POVJEDALI

Klepeta

Bylo zvykem, že když sa v létě sušilo seno a ohrňovaly zemňáky, chodívalo sa obyčejně bosky. Nikde nic netlačilo a prý chodění po ranní rosi a po strnísku na boso je strašně zdravé. A totak to praktikovali aji náš staříček. Po obědě, medzi obracáním sena si na chvíli lehnul na prašťák, jak sa pravilo divanu a chvíli podřimal.

Občas k nám chodíval na besedy susedův ogárek a vpytával sa na všechno, co ho edem zajímalo. V kredenci, v horním šuplíku dycky byla nejaká ta hašlerka, nebo lesněnka, které mu dycky stařenka dala od cesty. Raz též tak přišel, když staříček zrovna odpočívali po obědě. Sednul si medzi kredenc a divan. Udiveně si prohlídal staříčkovy nohy, které byly choděním na boso na patách ztvrdlé a popraskané a v tých prasklinách ostalo aji če-

hosi, co sa doneslo ze dvora. Ogárek hodnú chvíli prohlížel a přemýšlal. Potem chytnul staříčka za palec, zavergloval mu s ním a praví: „Strýcu a myjete si negdy klepeta?“

Staříček vyprskli smíchy a pravjá:

„Tož baže, že myju.“

Ogárek zakroutil hlavu až z něho vypadlo:

„Tož leda tak na svátky!“ A z vážností odešel.

Pavel Bártek

OKÉNKO DO MINULOSTI HORNÍ BEČVY

PŘED 240 LETY DOŠLO K POSLEDNÍ ROBOTNÍ VZPOUŘE NA MEZIŘÍČSKO-ROŽNOVSKÉM PANSTVÍ.

Hlavními buřiči byli Josef Maceček a Jan Malina Kneblovský z Horní Bečvy. (I. část.)

Roboty představovaly nejdůležitější zdroj příjmů vrchností a současně tato bezplatně odváděná práce znamenala největší zatížení poddaných. Svévolné zvyšování robotních břemen vyvolávalo četné vzpoury. Zásadou osvěcenského směru u vídeňského dvora Marie Terezie se neudržitelné poměry začaly řešit výnosy ve prospěch poddaných. Největší selská rebelie v Čechách v r. 1775 uspěla vydáním nového robotního patentu. Poddaní bedlivě sledovali nová nařízení a dokonce se domnívali, že se blíží úplné zrušení robot. Robotním patentem nebyli příliš nadšeni, i když značně zmírňoval roboty a odstraňoval panskou svévoli v určování jejich výše. Jeho předpisy si vykládali nesprávně a ve svůj prospěch. Patent dělil poddané do 11 majetkových tříd a jejich břemena odstupňoval podle daňového klíče: nejméně robotovali nejchudší a největší břemena měli nejbohatší. Pěší robotíři se dělili do 7 tříd a potažní do 4 tříd. Do 1. třídy patřili bezzemci a konali pouze 13 dní ruční neboli pěší roboty ročně. Ve 2. třídě byli chalupníci, platící už nepatrnou kontribuci a robotovali 26 dní do roka. Sedláci museli robotovat tři dny v týdnu a poskytovat dvojspřeží (9. třída), tři potahy (10. třída) anebo dvě dvojspřeží (11. třída) i s čeledí. Hlavním bodem sporu, který tehdy vyvstal na Horní Bečvě a v dalších obcích, bylo, že poddaní užívající dominikálních panských pozemků na rozdíl od majitelů pozemků poddanských, katastrálních, nemohli dle patentu volit robotu podle starého nebo nového způsobu. Nové povinnosti si měli s vrchností dohodnout anebo za vrácené peníze pozemky panství odevzdat. Nový způsob roboty jim nebyl dovolen. Bouřili se, přestali robotovat, dělali schůze, vybírali peníze na posly a cesty, vyhrožovali. Někteří byli trestáni a vězněni. Protože hrozilo rozšíření vzpoury, vrchní správce panství Jiří Kottek v lednu 1776 povolal do Meziříčí krajského hejtmána. Ten svolal obce a začal vyšetřovat. Zpočátku se nemohl dopátrat pravdy, všichni zapírali. Ale rány karabáčem otevřely ústa vyslýchaných a vyšetřování pak šlo jako na drátku. Vzbouřenců byla celá řada. Nejvíce jich bylo z Horní Bečvy. Za hlavní „*buřiboje a zvoditele celé obce*“ byli označeni Malina a Maceček, kteří utekli a proto vyslýchaní na ně vše sváděli. Před komisí prosili za odpuštění a ještě byli rádi, že jim pro neposlušnost byla dosavadní roboty zvýšena, jinak by si panství vzalo zpět jejich pozemky. Nakonec spolu s deseti dalšími z jiných obcí bylo i devět Hornobečvanů potrestáno 15-35 ranami karabáčem a posláno domů: **Jan Matouš; Jura, Josef a Martin Kantor; Martin Baroš; Martin Dornák** (z čp. 47, nyní 99, 100 v Mečůvce U Dorňáků); **Martin Polák; Václav Ondruch; Jakub Vašut** (z Radlického čp. 57, nyní 129, 130). Po skončené komisi nastal klid a nikdo ani nemukl. Teprve pak se Maceček 10. března dobrovolně přihlásil a o týden později i Malina Kneblovský. Krajský hejtmán zemskému guberniu v Brně navrhol, aby byli oba posláni na pevnostní práce na Špilberk, ale nejprve měl předložit protokoly o jejich výsleších. Nechal je zavřít v krasenské radnici a protože při výslechu před meziříčským právem vše zapírali, poslal je k soudu do Nového Jičína. To ovšem gubernium hejtmanova

vytklo, neboť před hrdelní soud patřili jen skuteční vzpurníci. **Josef Maceček** (* 19. 4. 1728 † 20. 3. 1802) pocházel z rodu znásobeného příjmení **Martyčák – Maceček** a narodil se na usedlosti čp. 37, nyní 78, jejíž pozemky se rozkládaly po obou březích potoka Mečůvka při jeho ústí do Bečvy a na jižních svazích Dlouhého grůna nad nynější Valaškou. V r. 1747 se oženil s bezdětnou vdovou Rozinou po zemřelém Mikuláši Vašutovi na velkém hospodářství nedalekého gruntu, který byl svými pozemky rozložen do pásu od úpatí severních lesních svahů Jezerného podél západního břehu Liščího potoka dolů až k blízkosti Křenkova grůna. Protože s manželkou zůstali bezdětní, zřejmě si k sobě vzali Kateřinu, dceru chalupníka Václava Košárka, a v r. 1772 ji provdali za Jana, syna portáše Jana Pavlici z Prostřední Bečvy – z Adámek. Jan Pavlica polovinu gruntu získal jako věno nevěsty a druhou polovinu Macečkovi vyplatil. Celý grunt později rozdělil na dvě poloviny mezi své dva syny pod nynějšími čp. 214 a 215 (půlpasekářskou usedlost čp. 214 jsme připomněli už v březnu jako rodiště profesora Kubáně). Jičínské protokoly jsou velmi zajímavé. Při výslechu, k němuž byl předveden 29. března, se Maceček držel a udatně zapíral. Vypovídal, že souseď robotnímu patentu nerozuměl. Přiznal, že správce panství jim patent vysvětloval, „... *ale někteří jeho výkladu nechtěli věřit, poněvadž nám to ti obdankovaní (propuštění) vojáci tak vymluvali, že od jednoho pána máme na stavení numera a od jednoho pána ten robotní patent je vydán, tak že se nás všech, jak jednoho, tak druhého, dotýká. Jednoho toho vojáka kordonistu (vojenský kordon představoval tehdy pohraniční stráž a sloužili v něm starší vojenští vysloužilci a částečně invalidé) bych poznal, kdybych ho viděl, tak má hlavu holou a hodné fúsa, měl ba i ženu a jedno dítě.*“ Na námitku, proč se nešli poradit ke krajskému hejtmánovi a věřili vojákům, řekl: „*Já jsem byl na to hloupý, avšak jsem já sám v hromadě křídou počítal, co by nám lepší bylo, při novéj neb při staréj robotě zůstat, a vynalezl jsem, že bychom podle novéj ještě více robotovati museli, tak jsem já veřejně povídal, abychom při staréj robotě zůstali. A Vašek Ondruchův na to vystanul, mě vyšpincoval (vyplánil) a povídal, že já nemám žádných dětí, že já můžu vždycky při staréj zůstat, ale oni že mají děti a že se chtěou novéj držet a proti císařskému poručení, že nic nechcous jednat a že by jejich potomci na nich nařikali, kdyby oni to žádali a že by výsost královská vojáky na ně poslat a jich potrestat mohla, kdyby toho poručení zapovrhli.*“ Rozhodně popřel závažná obvinění, že měli nějaké písemné dorozumění se sedláky v Čechách, že s Malinou naporučili purkmistrovi uspořádat veřejnou sbírku peněz, že šířil fámy o dalších paten-tech, které robotu zruší, a také, že ti, kdo se nebudou držet nového robotního patentu, „*od výsosti císařsko-královskéj skrz vojsko vypálení, vyhubení a vykořeneň budou.*“ Na dotaz, proč u Maliny Kneblovského drželi zapovězené schůzky a vyjmenované sousedy vyslali na zámek ke správci panství ve vzkazem, že se celá obec chce držet jen nové roboty, uvedl: „*Já jsem u Jana Maliny již na dvě léta nebyl, my jsme se jedenkrát v hromadě potloukli a od tej doby my spolu nemluvíme. A to jak celá obec v fojta shromážděná byla a Jana Adamového a Martina Šimčáka na zámek vyslala, já jsem ani v shromáždění nebyl.*“ Když tedy druhé nenaváděl, aby se protivil ustanovení 6. článku robotního patentu, a sám chtěl zůstat při staré robotě, ptali se ho, proč se nakonec nedostavil ke krajské komisi, ale naopak se skrýval. Měl na to odpověď: „*Já jsem ostavil mého zeťu na místě sebe, pravda, že jsem v tom chybil, když přišlo poručení, aby se jeden každý poškoděný sem dostavil. Já jsem ale myslel, že můj zeť to může místo mě vypovědět, nač bude tázán. A jak fortovní (portáši) ten den pro mě byli, já jsem byl u svých ovcí v lesi a jak jsem přišel domů, moja žena mně povídala, že fortovní pro mě byli. Tak jsem se já hned strojil a chtěl jsem jít na zámek, zatím ale Martin Wolf a Martin Křižánek šli z toho zámku vedle mého stavení a já jsem se jednoho i druhého tázal, jak tam bylo, že já tam také chci jít, poněvadž fortovní pro mě byli. Tak ten Wolf mně s pláčem povídal, že dostal 53 strachů (asi ran, od Streich) a proto nejvíc že dostal, poněvadž nic přiznat nechtěl, a k tomu povídal: Jak jsem se měl přiznat, když jsem o ničem nic nevědě! A ten druhý povídal, že 30 dostal. Tak jsem se já toho bití strachoval a nešel jsem, až milostpán krajský odešel.*“ Na otázku, proč se opovážil říci, že nedostanou-li od vrch-

nosti dřevo, vymohou si zbraní a kulkami přichod do lesa, odpověděl: „To na mne žáden povědět nemůže ani v stavě není, krom že by svú dušu čertu dát chtěl! Já jsem o tom nic neslyšel, ani taková řeč nemluvil!“ Závěr výslechu: „Jak tehdy, nyní myslíš, chceš zůstat při starej robotě a patentu se, jak povinen jseš, přidržet? – Já jsem vždycky při starej zůstávat chtěl, tak chci vždycky zůstávat a svojej milostivej vrchnosti věrným poddaným být.“ A jaký rozsah robotních povinností měl Macečkův grunt na dominikální půdě v r. 1789,

kdy byl přepisován na Jana Pavlicu? Potažní robotu třemi nebo čtyřmi koňmi tři dny v týdnu a pěší robotu s jednou ke každé práci schopnou osobou ročně v rozsahu devět a půl dne a robotní plat ve výši jednoho rýnského.

Karel J. Malina

Prameny: MZA Brno, D2, sig. 50/3, fol. 550-555; ZA Opava, matriky a pozemkové knihy Horní Bečvy; DOBEŠ, Fr.: *Knihy o Strážceži*. Díl I. Val. Meziříčí, vl. n. 1947, str. 187-192; VAŠUT, R. J.: *Genealogie našich předků*. Ročenka 2009. Soukromý tisk, Olomouc 2009.

UDÁLO SE ...

Haferové srdce

Šestnáctý den v měsíci červenci se nesl ve znamení tmavě modré barvy. Kam se člověk podíval, všude narazil na tmavě modré korálky v nejrůznějších podobách. Jen pro inspiraci, haferové pivo, haferové likéry, haferové zélé, haferové knedlíky, haferové tiramissu, haferové vdolky, haferové pusinky, haferový cheesecake, sýrovo-haferová roláda, a mnoho dalších výborných pokrmů.

První řádky po haferové inspiraci bych moc ráda věnovala členům sdružení Šorstýn a všem haferovým nadšencům, kteří nám pomohli s organizací a podíleli se na parádním průběhu celého Haferobraní. VELKÝ DÍK VÁM VŠEM.

Druhé poděkování bych ráda věnovala samotným návštěvníkům akce, jelikož letošní účast si žádala trochu otužilosti a pořádné nepromokavé oblečení. To, že se na Bečvě počasí lidé nebojí, se ukázalo již od začátku a areál byl rázem plný barevných deštníků a pláštěnek. Za nás organizátory mi tedy nezbyvá, než vám alespoň takto vzkázat: JSTE SKVĚLÍ A MY VÁM MOC DĚKUJEME ZA PŘÍZEŇ I V NEPŘÍZNI POČASÍ.

Počasí nám tedy moc neprálo, nicméně na přichystaném programu se nic nezměnilo a jak se říká, jelo se podle plánu aji kdyby tra-kaře padaly.

I letos tak mohli návštěvníci rozmazlit chuťové pohárky v ochutnávce haferových mlsků. Šikovné ruce všech autorů vytvořily bezmála dvacet druhů nejrůznějších dobrot z hafer. Ochutnávka se během dvou hodin vytrácela a všechny dobrůtky mizely rychlostí světla. Najednou zbyl jen prázdný stůl s ubrusem. Lidé mohli zakoupením žetonů hodnotit celou ochutnávku a přispět tak na její nemalé náklady. Nejvíce žetonů získaly a vítězem pro letošní rok se staly haferové pusinky od Lídy Prorokové. GRATULUJEME.

Kdo se nenabažil do sytosti ochutnávku, mohl vyzkoušet výborná jídla od Jury Polácha a Zuzky Krumpolcové. Po důkladném testování byly nejlepšími pokrmem opět vyhlášeny Kančí výpečky se špekovými knedlíky a haferovým zelím. Jednohlasně jsme se shodli, že byly ještě lepší než minulý rok.

Pro nejmenší byly tradičně nachystané haferové soutěže. Zájem i přes letošní ubrečené počasí byl veliký. Dětská zářící očka nad čtvrtkou papíru, kterou měli pomalovat haferovou šťávou jsou nenahraditelná. Hravosti se meze nekladly, a tak se do tvorby zapojili i někteří dospělí. Výsledkem pak bylo parádní dílko od Honzy Krause, které jsem nemohla nezveřejnit. DĚKUJEME.

Obrovské soustředění a přesnou ručičku vyžadovala druhá tradiční soutěž a tou byla střelba prakem s haferovými náboji.

Všechny zúčastněné děti si odnesly tradiční medaili a malý dárek.

V programu mělo své čestné místo i vyhlášení Soutěže o nejlepší hafeřák. Ze čtyř přihlášených vzorků vybrala porota téměř jednohlasně hafeřák od Deničky Bártkové. GRATULUJEME a přejeme příjemný gastronomický zážitek v rožnovské restauraci Albert Málek.

Pozdějším odpolednem a večerem nás pak provázela kapela BeSmart 39. Děšťové kapky neustávaly ani na večerní zábavu a tak jsme si proti přírodě museli malinko pomoci. Taneční parket jsme nadkryli stanem a tak se mohlo tancovat a zpívat, aniž by nám kapala voda za krk. Zde by se patřily vyjádřit hned dva díky. První z nich členům sdružení Ohlá klika za pohotovostní zapůjčení stanu a druhý samotným členům kapely BeSmart 39 za to, že se na jejich hudbu sedět prostě nedá. DÍKY, DÍKY.

Dovolte mi ještě speciální poděkování Obecnímu úřadu Horní Bečva za každoroční finanční podporu akce, Peťovi Barošovi za tisk plakátů, Jurovi Poláčovi a Zuzce Krumpolcové za skvělý catering, Kájovi Fárkovi za nasbírání hafer a mysliveckému sdružení Hubert za půjčení areálu.

Na letošním plakátu haferobraní bylo veliké haferové srdce. Přiznám se, že když sem ho vytvářela, asi jsem tolik nepřemýšlela nad jeho hlubokým významem. Teď, když píšu tyto řádky, vím, že tam bylo právem.

Za sdružení Šorstýn Tereza Bártková

Vítězka soutěže o nejlepší hafeřák

Mimoni obhájili prvenství

Smíšený tým Mimoni s kapitánem Mirkem Pavlátém obhájil loňské prvenství v hornobečvanském Předpoutovém volejbalovém turnaji, který proběhl týden před poutí v pátek 17. června v hale Základní školy. 5 smíšených družstev (3 ženy + 3 muži) hrálo na 2 hřištích systémem každý s každým na 2 vítězné sety do 25 bodů. Celkem bylo odehráno 10 kvalitních utkání, které si hráči odpískali sami spolu s volejbalovou rozhodčí lvetou Kubáňovou. V podvečer bylo dobojováno. A jak turnaj dopadl?

1. místo - Mimoni – kapitán Mirek Pavlát
2. místo - Vzhůru dolů – kapitán Jakub Kos
3. místo - Machálkovi – kapitán Tomáš Machálek
4. místo - Crazy gru – kapitán Roman Maléř
5. místo - Cats – kapitánka Eva Skalíková

Týmy obdržely diplomy a dárkové koše, na které přispěli Obecní úřad, TJ Sokol, Sbor dobrovolných hasičů a prodejna COOP z Horní Bečvy.

Při loučení jsme si slíbili, že se opět sejdem v hornobečvanské hale na Vánočním volejbalovém turnaji na Štěpána 26. 12. 2016.

Text: Marie Němcová, Foto: Alena Fojtášková

Družstva po zahájení

1. místo – Mimoni

2. místo – Vzhůru dolů

3. místo – Machálkovi

V ZDRAVÉM TĚLE, ZDRAVÝ DUCH

Tj sokol Horní Bečva Vás srdečně zve na zelený trávník

ROZPIS UTKÁNÍ OKRESNÍ PŘEBOR MUŽI – PODZIM 2016

Kolo	Domácí	Hosté	Datum	Začátek
1	Horní Bečva	Lhotka n. Bečvou	07.08. NE	17:30
2	Huslenky	Horní Bečva	14.08. NE	17:30
3	Horní Bečva	Vel. Karlovice B	21.08. NE	17:30
4	Horní Bečva	Halenkov	28.08. NE	17:00

POZVÁNKA

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ JUBILANTŮ na společné setkání spolužáků ročníku 1946 a některých i ročníku 1945.

**Společné setkání se uskuteční
v sobotu 17. 9. 2016**

**se zahájením v 15.00 hodin v prostorách
Valašského šenku na Zavadiлке – Prostřední Bečva.**

Toto setkání je organizováno u příležitosti významného životního výročí převážné většiny z nás a tak očekáváme, že se sejdem ve větším počtu.

Setkání bude volnou zábavou.

Na předpokládané náklady bude vybírán na místě samém příspěvek v částce 250,- Kč (přípitek, drobné občerstvení, živá hudba).

**Závazné přihlášky sdělte v termínu do 3. 9. 2016
na mobil 604 921 854 nebo na e-mailovou adresu:**

vada.dolnibecva@seznam.cz,

aby bylo možno zajistit stolovou úpravu a drobné občerstvení.

Pokud potkáte kteréhokoliv spolužáka, na setkání ho upozorněte, nemáme spojení na všechny, kterých se pozvání týká.

Na společné setkání se těší:

*Václav Adamec, Ing. Daniel Křenek, Jindřich Závorka,
Zdenka Malinová a Marie Krátká*

POZVÁNKY

Sokol Kněhyně pořádá 30. ročník turnaje v malé kopané

Mundial 2016

sobota 6.8.2016

začátek v 8:30

na hřišti za vodou v Kněhyních

Přihlásit se mohou týmy ve složení 1+ 5 hráčů + libovolný počet náhradníků.
Startovné 100,- Kč za každého přihlášeného hráče, který má tímto nárok na guláš.

Přihlášky týmů a bližší informace:
Libor Mikuda (tel. 721 554 363)

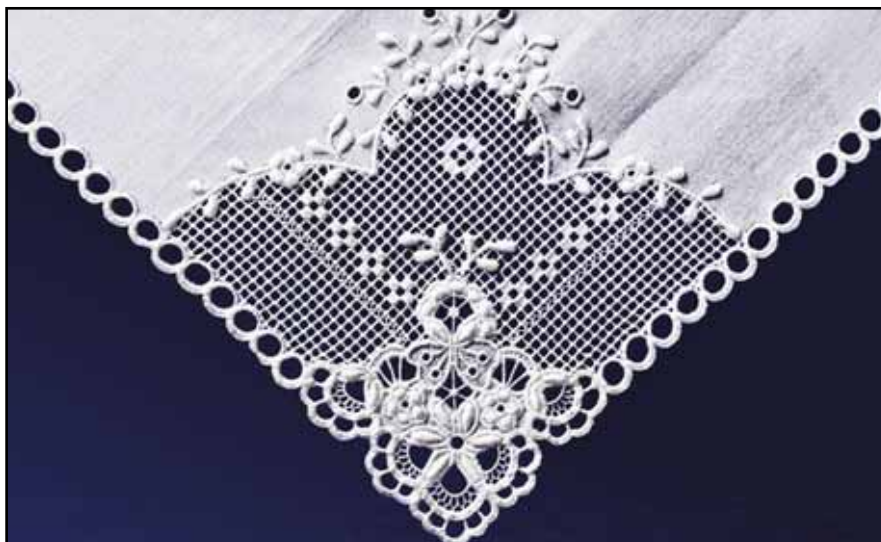
INZERCE

Kamionová doprava a prodej sypkých hmot vše za příznivé ceny

- dopravíme v jakémkoli množství
- kamenivo, šterky, písky apod.
 - prodej dřevěných pelet nejvyšší kvality

Ing. Zdeněk Kretek,

tel.: 604 646 310

- komentované prohlídky
- hry a úkoly pro malé návštěvníky
- turistické vizitky: Zubří, Muzeum Zubří

• ZUBERSKÁ VÝŠIVKA

- archeologické nálezy z hradu Rožnov
- mineralogická sbírka s polodrahokamy ze Zubří
- historická sbírka – 1. a 2. světová válka, ale i každodenní život v obci

Muzeum Zubří

nová expozice ve veřejně přístupném depozitáři

Otevírací doba 1. 7. – 31. 8. 2016

Muzeum Zubří, Hlavní 824
Po: 14 – 18 hod. / Út: 9 – 11 hod.
St: zavřeno / Čt: 9 – 11 hod.
Pá: 14 – 18 hod.
So, Ne 9 – 11 a 16 – 18 hod.

Kontakty:

Hlavní 824, Zubří
Tel: 702 183 234, 571 659 447
E-mail: muzeum@mesto-zubri.cz
<http://kultura.mesto-zubri.cz>

VSTUPNÉ ZDARMA

PŮJČOVNA ZAHRADNÍ TECHNIKY

Štípačka dřeva
Schepach HL 1500

Benzínový zahradní drtič
PROMA MZD-13/2

tel.: +042 737 579 378

12.

VALAŠSKÝ ORIENTÁČEK

20. SRPNA 2016
PROSTŘEDNÍ BEČVA
KNĚHYNĚ

HLAVNÍ ZÁVOD (9.00)

DĚTSKÝ ZÁVOD (10.00)

DOPROVODNÝ PROGRAM (CELODENNÍ)

605 555 120
605 721 139

WWW.OHLAKLIKA.COM

OBEC HORNÍ BEČVA
OBEC PROSTŘEDNÍ BEČVA
ROŽNOV
ROBE
WARMPEACE
ON
HVFFree
POSTEX
LOANA
S.W.A.H
OHlá klika